

Michael Cobabus

Programma quo ad Festum Natalitium Redemptoris Nostri Jesu Christi, pie & devote celebrandum grataq[ue] memoria recolendum, Cives Academici invitantur

Rostochii: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735632235>

Druck Freier Zugang

25
67.

PROGRAMMA
quo
ad Festum Natalitium
REDEMPTORIS NOSTRI
JESU CHRISTI.

piè & devotè celebrandum
gratâq; memoriâ recolendum,

Cives Academici invitantur:

propositum

RECTORE

MICHAELE COBABO,

Theol.D. & Profefs.Mathem.

ROSTOCHII

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LIX.

Multum interest, ut presentis temporis festi-
vitatem pie, devote & solemniter celebremus,
ejusque beneficia, toti humano generi
oblata, gratam recolamus memoriam. Hodie namque filius
Dei unigenitus, & ex patre natus ante omnia secula,
Deus de Deo, lumen de lumine, Deus verus de Deo
vero genitus, non factus, consubstantialis patri, per
quem omnia facta sunt, propter nos homines, & propter
nostram salutem, descendit de caelo, & incarnatus
est de Spiritu S. ex Maria Virgine. Quemadmodum
Deus olim, ut Epistola ad Hebraeos loquitur,
multifariam, multisque modis loquutus est patribus
per Prophetas; ita quoque magnum hoc nativitatis
Christi mysterium variis modis in Veteri Testamento
humano generi aperuit. Noluit autem Deus,
temporum dispensator sapientissimus, ut Christi
natalis statim ab initio mundi & peccati existeret. Voluit
ipse prius necessitatem illius recte cognosci & percipi,
per conscientiarum de peccatorum multitudine & gravitate
convictionem. Voluit animos mortalium ardenti illius
desiderio tangi, sic tamen, ut interna spe infallibili
nativitatis Christi aliquando futurae fulcirentur, ut
erigerentur, adversus desperationem ex peccatorum
conscientia, qua nisi per salutarem Christi adventum in
carnem poterant tolli & removeri, quem propterea in
vera fide & fiducia ineffabili expectabant desiderio.
Primus omnium, qui humano generi hoc patefecit, est ipse
Domi-

Dominus, creator & conservator omnium rerum,
cui soli cognitum fuit hujus mysterii solatium. Hic
primis parentibus astutiâ & crudelitate satanæ
per legis transgressionem in infinitas miseras con-
jectis, ex mera gratia lætissimum Messiaë natalem an-
nunciat: Semen, inquit, mulieris contoret caput ser-
pentis. Repetita est hæc promissio, verum multò cla-
riùs, Patriarchæ Abrahamo, cujus fides ita commen-
datur, & extollitur, ut credentium pater, à quo filii
credentes longâ serie descenderent, appellaretur.
Repetita est ejus filio & nepoti: repetita est Mosi,
omnibusque Prophetis, qui populum variis modis
afflictum atq; vexatum, salutari Christi adventu cre-
xerunt. Quod verò Prophetæ omnes futurum uno
ore prædixerunt, illud jam impletum esse, nobis,
totiq; humano generi annunciat Angelus. Ne timea-
tis, inquit, Ecce: annuncio vobis gaudium magnum,
quod futurum est toti populo, quia natus est vobis
hodiè Servator, qui est Christus Dominus. Reges
aliiq; magnates, quantò sunt potentiores, tantò ma-
jore pompâ introitum in civitatem parant & insti-
tuunt. Præmittunt famulos, præfectos, currus, tibi-
cines, ipsi stipantur satellitibus, exploduntur tor-
menta, nihilq; intermittitur, quod introeuntis glo-
riam, & dignitatem illustret & exornet. Nihil autem
horum præ se fert Dei filius mundum hunc ingredi-
ens. Nullus hic est exercitus, nulla vexilla, nulla ar-
ma, nulli currus, nulla tormenta. Hic in propria ve-
nit,

nit, sui autem ipsum non recipiunt. Qui universum,
id quod est, in se complectitur, & cui omnes Reges
debebant cedere, is ab omnibus desertus in stabu-
lum intromittitur, ibiq; fascis involutus in aspero
& duro jaceret præsepio. Sic tandem Verbum caro
factum est, & splendor gloriæ, atq; expressa imago
substantiæ Dei moderans omnia verbo potentia suæ,
formâ servi assumptâ, in hunc mundum venit. Ob-
stupefcit hic omnis creatura, quia simile quid non
vidit, nec audivit ulla creatura. Interroganti, quo-
modo Verbum, principii expers, & prius cunctis se-
culis omniaq; complectens, caro sit factum, B. Chry-
sostomus respondet: Verbum caro factum est, quo-
modo autem factum sit caro, nescio. Miraris, quod
nesciam? omnis creatura ignorat. Viderunt quidam
Patres V. T. panem de cœlis stillantem, viderunt dul-
cissimam aquam ex lapide durissimo scaturientem;
viderunt securim natantem, solem in semita sua per-
sistentem & retrogredientem: viderunt multa alia
Dei omnipotentis miracula; nullis autem retro se-
culis inde à condito mundo unquam antea visum &
auditum; virginem Deum & hominem in una per-
sona concepisse, & peperisse. Omnes itaq; piè & de-
votè hic exclamantes illud Origenis repetimus: O
ineffabile magnumq; sacrum! quis unquam ista au-
divit? quis vidit talia? quis hoc excogitare potuit,
ut mater virgo esset, & intacta generaret, quæ & vir-
go permansit? Non venit pars unigeniti in corpore,
nec

nec se divisit, ut & dimidius esset apud patrem, & dimidius esset in virgine; sed totus esset apud patrem, & totus in virgine, totus in sinu patris, & totus in humano corpore, non relinquens superna, venit quærere terrena, quæ in cœlis sunt, conservans, & quæ in terris sunt salvans, ubiq; omnipotens, in scissus, indivisus, totus totum tenet, totum implet, totum illustrat, & possidet. Et sicut est æternus filius patris ἀμῆτως, sic postea factus est filius hominis ἀπάτως, nec duo filii, sed unicus tantum. Veteres Germani, prolixo annorum spatio, nullum DEO templum aut aram ædificabant, quod dicerent, Deo injuriam fieri, si quis parietibus eum claudere præsumeret, nimisq; angustam fore divinitatem, si ad angusti corporis formam compelleretur. Quod verò ipsi arbitrabantur esse impossibile, & Deo indecorum, hoc possibile decorum fecit ineffabilis Dei erga genus humanum charitas. Nam portans omnia, inquit B. Augustinus, verbo virtutis suæ ab infirmitate portatur, qui terrâ, mari, cœloq; non capitur, intra unius corpusculi membra suscipitur. Verum enim verò quò magis mysterium hoc nativitatis Christi, & unionis personalis scrutamur, eò profundius illud, imò sublimius, captuq; difficilius esse confiteri cogimur. Illud igitur quamvis rimari non liceat, venerari tamen & piè admirari maximè decet. Non autem merita sed peccata & miseria nostra è cœlo Salvatorem in terram detraxit, ut pondus illud peccatorum im-
porta.

portabile, quod nostra premebat dorſa, in ſe ita trās-
ferri pateretur, ut noſtra peccata diceret ſua, & ut ſua
expiaret. Mirabile ſanè & incomparabile genus Me-
dicinæ, propter quam Medicus voluit ægrotare, &
ægrotos ipſos, quibus ſalutis remedium procuravit,
ſuâ decrevit infirmitate curare. Quemadmodum
enim legis transgreſſio in paradifo facta, exitialis fuit
toti mundo: per unum enim hominem peccatum
in mundum introiit, & per peccatum mors: ita Chri-
ſti nativitas humano generi, è ſtatu innocentia atq;
integritatis in ſervitutis perpetuæ erga ſtulum detur-
bato, ſalutifera & vivifica exiſtit, inq; Dei offenſam
prolapſos, & afflictoſ erigit, & efficaci conſolatione
confirmat. O ſuaviſſimum nativitatis Chriſti fru-
ctum! Quid ab alienatis à vita Dei poteſt accidere
dulcius, quàm per Chriſti nativitatem fide admitti
ad thronum divinæ gratiæ, & in populo Dei cenſeri?
Quid conſcientiis onere peccatorum intolerabili
preſſis, & ſub iræ divinæ pondere deficientibus ſua-
vius, quam audire dulciſſimam illam Angeli vocem:
ne timeatis, Ecce annuncio vobis gaudium ma-
gnum &c. Quid ſub tyrannide Satanæ & peccati ja-
centibus obvenire poteſt jucundius, quàm ab iſta
terribiſſima ſervitute liberari, inq; veram aſſeri liber-
tatem? Quid nobis optabilius, quàm ad Deum Au-
torem vitæ, & omnis beatitudinis fontem nativita-
tis, Chriſti merito & virtute adduci, ut beati & glorio-
ſi cum illo in æternum vivamus. Cum itaq; tam præ-
clara

clara nobis beneficia Christus nativitate sua acqui-
siverit, quorum partem seu primitias jam nacti su-
mus, partem autem potissimam longèq; perfectio-
rem in futura beatitudine exspectamus; quid red-
demus nos DEO & Regi nostro Domino JESU
CHRISTO pro tanta dignatione? Offeramus ipsi
corpora nostra hostias viventes, hostias sanctas &
placentes. Acclamemus & applaudamus nato Regi,
& Spiritu exultantes canamus:

Pfallat altitudo Cæli:

Pfallant omnes Angeli:

Quicquid est virtutis usquam,

Pfallat in laudem Dei:

Nulla linguarum silescat

Vox, sed omnis consonet

Seculorum seculis.

Nemo nunc dormiat: Alter alteri dicat: transeamus
usq; Bethlehem, & defixis intueamur oculis Verbum
quod caro factum est, Verbum in quo habemus vi-
ctoriam & pacem, quæ tantò est præstantior mundi
pace, cunctisq; bonis terrestribus, quanto suavior,
& amabilior est Deus omnibus creaturis. Veneremur,
& osculemur Dei & Mariæ filium, Deum de
Deo, & lumen de lumine. Sicuti sol luminare illud
magnum, quod diem regit, mundum plus illumina-
nat, quàm omnes aliæ stellæ & planetae simul in cælo
existen-

existentēs; ita lūmēn hodiē exortum magis exhi-
larat & beatam facit animam, quam omnium bono-
rum, quæ in mundo sunt possessio; Hic itaq; dies
est, quem vivere & videre Patriarchæ sanctiq; Patres
anxiè desiderarunt, in cuius spelætati sunt, sicut ex-
ultans in messe, & victor spolia distribuens. Alius in
scala cœlesti: alius in rubo virenti & ardenti: alius
in radice Jesse hunc diē prævidebat, & in eo sese
oblectabat. Horum unusquisque insistat vestigiis,
& vanitates, atq; delicias hujus sæculi omni conatu
aversans Christi suavissimo jugo sese submittat, ut in
omni certamine adversus mundum, diabolū, pra-
vamq; concupiscentiam suscepto, efficaci Salvato-
ris virtute victoriam reportet, veraq; animi tran-
quillitate gaudeat. Cogitemus, duas esse horas ma-
ximè notabiles, & diverso in Scriptura notari lapil-
lo: altera jam dudum venit: altera mox veniet.
Celebremus igitur hic Christi natalitia devotè & so-
lenniter, ut ultima hora, quā mortui resurgent, &
unusquisque propria dicta & facta ante incorrupti
ac tremendi judicis tribunal deferet, nobis sit ho-
ra lætitiæ & æternæ suavitatis,

P. P. ROSTOCHII 25. Decembris
ANNO 1658.
Sub Sigillo Rectoratus.

clara nobis beneficia Christus natus
siverit, quorum partem seu primi-
mus, partem autem potissimam le-
rem in futura beatitudine exspecta-
demus nos DEO & Regi nostro
CHRISTO pro tanta dignatione
corpora nostra hostias viventes,
placentes. Acclamemus & applau-
& spiritu exultantes canamus:

Pfallat altitudo Cæli
Pfallant omnes Angeli
Quicquid est virtutis
Pfallat in laudem Dei
Nulla linguarum sil-
Vox, sed omnis con-
Seculorum secu-

Nemo nunc dormiat: Alter alteri
usque Bethlehem, & defixis intueamur
quod caro factum est, Verbum in-
carnatum & pacem, quæ tantò est præ-
pace, cunctisque bonis terrestribus
& amabilior est Deus omnibus cre-
aturis, & osculemur Dei & Mariæ
Deo, & lumen de lumine. Sicuti
magnum, quod diem regit, mun-
dat, quàm omnes aliæ stellæ & plan-

acqui-
acti su-
fectio-
id red-
JESU
us ipsi
ctas &
o Regi,

am,

eamus
erbum
nus vi-
mundi
avior,
enere-
tum de
re illud
llumi-
n celo
xisten-

